

2007. május 23., szerda

73. kifejezetten kéri, hogy a kétéves jelentésben szerepeljenek egyedi információk a finanszírozott intézkedésekről, adott esetben az ellenőrzési és értékelési gyakorlatok, az érintett partnerek bevonásának és a felajánlások és költségvetési előirányzatok és kifizetések végrehajtásának ország, régió és támogatási kategória szerint lebontott eredményeivel együtt; kéri, hogy a jelentés emellett értékelje a kereskedelem érvényesítésének alakulását a támogatásprogramozásban, illetve a támogatás eredményeit, a lehető legteljesebb mértékben felhasználva az ez által a KCT-célkitűzések teljesítésében játszott szerepével kapcsolatos egyedi és mérhető mutatókat;

74. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak legkésőbb 2010. december 31-ig be kell nyújtania az Európai Parlament és a Tanács részére a kereskedelmet célzó támogatás végrehajtásának és eredményeinek értékeléséről szóló második jelentést adott esetben egy arra vonatkozó javaslattal együtt, hogy növeljék a KCT költségvetését, illetve vezessék be a KCT stratégiájának és végrehajtásának szükséges módosításait;

*
* *

75. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak, valamint az AKCS–EU Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

P6_TA(2007)0204

Gazdasági partnerségi megállapodások

Az Európai Parlament 2007. május 23-i állásfoglalása a gazdasági partnerségi megállapodásokról (2005/2246(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a WTO katarai üléséről szóló, 2001. december 13-i⁽¹⁾, a WTO Cancúnban tartott ötödik miniszteri konferenciájáról szóló, 2003. szeptember 25-i⁽²⁾, a dohai forduló a WTO Általános Tanácsának 2004. augusztus 1-jén hozott határozatát követő értékeléséről szóló, 2005. május 12-i⁽³⁾, a globális felhívásról a szegénység elleni fellépésre: a szegénység legyen a múlté tárgyú, 2005. július 6-i⁽⁴⁾, a WTO Hongkongban tartott hatodik miniszteri konferenciájának előkészületeiről szóló, 2005. december 1-jei⁽⁵⁾, a gazdasági partnerségi megállapodások (GPM-ek) fejlesztési hatásáról szóló, 2006. március 23-i⁽⁶⁾, a dohai fordulónak a WTO hongkongi miniszteri konferenciáját követő értékeléséről szóló, 2006. április 4-i⁽⁷⁾, a kereskedelemről és a szegénységről: kereskedelempolitikák tervezése a kereskedelemnek a szegénység enyhítéséhez való legnagyobb mértékű hozzájárulása érdekében tárgyú, 2006. június 1-jei⁽⁸⁾, illetve a Dohai Fejlesztési Menetrendről (DDA) szóló tárgyalások felfüggesztéséről szóló, 2006. szeptember 7-i⁽⁹⁾ állásfoglalására,
- tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésének a gazdasági partnerségi megállapodásokra (GPM-ek) irányuló tárgyalások felülvizsgálatáról szóló, 2006. november 23-án Barbadosban elfogadott állásfoglalására,
- tekintettel az EU–AKCS Közös Parlamenti Közgyűlése által 2002. március 21-én egyhangúlag elfogadott Fokvárosi Nyilatkozatra, amely olyan fejlődési viszonyítási pontok kialakítására szólít fel, amelyek szerint értékelni lehet az AKCS–EU közötti kereskedelmi tárgyalások alakulását és eredményét,

⁽¹⁾ HL C 177. E., 2002.7.25., 290. o.

⁽²⁾ HL C 77. E., 2004.3.26., 393. o.

⁽³⁾ HL C 92. E., 2006.4.20., 397. o.

⁽⁴⁾ HL C 157. E., 2006.7.6., 397. o.

⁽⁵⁾ HL C 285. E., 2006.11.22., 126. o.

⁽⁶⁾ HL C 292. E., 2006.12.1., 121. o.

⁽⁷⁾ HL C 293. E., 2006. 12.2., 155. o.

⁽⁸⁾ HL C 298. E., 2006.12.8., 261. o.

⁽⁹⁾ HL. C 305. E., 2006.12.14., 244. o.

2007. május 23., szerda

- tekintettel a WTO parlamenti konferenciájának a 2006. évi éves ülésén, 2006. december 2-án Genfben elfogadott nyilatkozatára,
- tekintettel a tarifális preferenciák általános rendszerének alkalmazásáról szóló tanácsi rendeletre irányuló javaslatról szóló, 2005. március 9-i álláspontjára ⁽¹⁾,
- tekintettel a tarifális preferenciák általános rendszerének alkalmazásáról szóló, 2005. június 27-i 980/2005/EK tanácsi rendeletre ⁽²⁾,
- tekintettel az egyrészt az afrikai, karibi és csendes-óceáni államok, másrészt az Európai Közösség és tagállamai között kötött, Cotonouban 2000. június 23-án aláírt partnerségi megállapodásra (a Cotonoui Megállapodás),
- tekintettel az Általános Ügyek és Külkapcsolatok Tanácsának 2006. április 10–11-i és 2006. október 16–17-i következtetéseire, és az Európai Tanács 2006. június 15–16-i következtetéseire,
- tekintettel a Tanács, a tagállamok kormányainak Tanácson belül ülésező képviselői, az Európai Parlament és a Bizottság által elfogadott „Az Európai Konszenzus” (európai konszenzus a fejlesztésről) című, az Európai Unió fejlesztési politikájáról szóló, 2005. december 20-án aláírt közös nyilatkozatra ⁽³⁾,
- tekintettel a „A GPM-tárgyalások kereskedelmi és fejlesztési szempontjai” című bizottsági személyzeti munkadokumentumra (SEC(2005)1459),
- tekintettel az Általános Vám- és Kereskedelmi Egyezményre (GATT), és különösen annak XXIV. cikkére,
- tekintettel a WTO miniszteri konferenciája negyedik ülésének 2001. november 14-én, Dohában elfogadott miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a WTO Általános Tanácsa által 2004. augusztus 1-jén elfogadott határozatra,
- tekintettel a WTO miniszteri konferenciája hatodik ülésének 2005. december 18-án, Hongkongban elfogadott miniszteri nyilatkozatára,
- tekintettel a kereskedelmi segéllyel foglalkozó munkacsoportnak a WTO Általános Tanácsa által 2006. október 10-én elfogadott jelentésére és ajánlásaira,
- tekintettel a WTO jövőjéről szóló Sutherland-jelentésre,
- tekintettel az ENSZ 2000. szeptember 8-i millenniumi nyilatkozatára, mely a szegénység felszámolására a nemzetközi közösség által közösen kialakított kritériumokként megállapítja a millenniumi fejlesztési célkitűzéseket,
- tekintettel az ENSZ 2005. évi világ-csúcstalálkozójának eredményeire,
- tekintettel az ENSZ Jeffrey Sachs professzor vezette millenniumi projektmunkacsoport „Befektetés a fejlődésbe: gyakorlati terv a millenniumi fejlesztési célok elérésére (Investing in Development: a practical plan to achieve the Millennium Development Goals)” című jelentésére,

⁽¹⁾ HL C 320. E., 2005.12.15., 145. o.

⁽²⁾ HL L 169., 2005.6.30., 1. o.

⁽³⁾ HL C 46., 2006.2.24., 1. o.

2007. május 23., szerda

- tekintettel a Nyolcak Csoportja által Gleneaglesben, 2005. július 8-án kiadott Gleneaglesi Közleményre,
 - tekintettel az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferenciájának (UNCTAD) „A legkevésbé fejlett országok 2006-ban: a termelőkapacitások fejlesztése (The Least Developed Countries 2006: Developing Productive Capacities)” című jelentésére,
 - tekintettel az ENSZ Afrikai Gazdasági Bizottságának „Afrika kereskedelmi potenciáljának felszabadítása (Unlocking Africa's Trade Potential)” című, Afrikáról szóló 2004. évi gazdasági jelentésére,
 - tekintettel az AKCS Miniszterek Tanácsa által 2002. június 27-én, Punta Canában (Dominikai Köztársaság) a gazdasági partnerségi megállapodásokra irányuló tárgyalásokra vonatkozóan elfogadott iránymutatásokra, és az AKCS állam- és kormányfőinek 3. csúcstalálkozóján 2002. július 19-én, Nadiban (Fidzsi-szigetek) a GPM-ekre irányuló tárgyalásokra és a nemzetközi kereskedelemben való részvételre vonatkozóan elfogadott határozatra,
 - tekintettel az AKCS állam- és kormányfők 2004. június 23–24-én, Maputóban (Mozambik) tartott 4. csúcstalálkozóján a gazdasági fejlesztési dimenzió tekintetében tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az AKCS Miniszterek Tanácsának 2005. június 21–22-én, Brüsszelben tartott 81. ülésén tett nyilatkozatra,
 - tekintettel az AKCS Miniszterek Tanácsának 2006. május 28–31-én, Port Moresbyben (Pápua Új-Guinea) tartott, 83. ülésén hozott 2/LXXXIII/06. számú határozatra,
 - tekintettel az AKCS állam- és kormányfők 2006. december 8-án, Khartúmban (Szudán) tartott 5. csúcstalálkozóján kiadott nyilatkozatra,
 - tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
 - tekintettel a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság jelentésére (A6-0084/2007),
- A. mivel az EU-nak az AKCS-országokkal meglévő jelenlegi kereskedelmi kapcsolata – melynek értelmében ez utóbbiak nem kölcsönös alapon preferenciális bejuthatnak az EU piacaira – nem felel meg a Kereskedelmi Világszervezet (WTO) szabályainak;
- B. mivel a Cotonoui Megállapodás lefekteti a felek egyetértését olyan új WTO-kompatibilis kereskedelmi megállapodások megkötésében, melyekkel fokozatosan megszüntetik a közöttük levő kereskedelmi akadályokat, és valamennyi kereskedelmi és fejlesztési vonatkozású területen fokozzák az együttműködést;
- C. mivel a tárgyalások a hat régióban nem egyforma ütemben haladnak, ami aggodalomra ad okot azt illetően, hogy azok nem zárulnak le minden régióban 2007 végéig;
- D. mivel széles körben merülnek fel aggályok azt illetően, hogy a tárgyalások nem jutottak el odáig, ameddig e tárgyalási szakaszban el kellett volna jutniuk;
- E. mivel a késedelem legfőbb oka mindkét fél részéről a javaslatok időbeni megtétele és az azokra időbeni reagálás elmulasztása;
- F. mivel egy újabb hivatalos WTO-mentesítés politikailag költséges és nehezen megvalósítható lenne;
- G. mivel a GPM-folyamatot illető nemzeti szintű tájékoztatás és részvétel számos AKCS-országban aggasztóan alacsony mértékű;
- H. mivel a WTO DDA-tárgyalásait illetően az előrehaladás hiánya tovább súlyosbítja a GPM-tárgyalások nehézségeit;
- I. mivel mindkét fél egyetért a GPM-ek „fejlesztési dimenziójának” központi szerepét illetően, de a tárgyalók ezidáig nem tudtak közös meghatározásra jutni ennek fogalmát illetően;

2007. május 23., szerda

- J. mivel elengedhetetlen, hogy a GPM-ek hozzájáruljanak az AKCS-országokban a fenntartható társadalmi és gazdasági fejlődéshez és a szegénység csökkentéséhez;
 - K. mivel az egyre inkább globalizált világban elkerülhetetlen a preferenciaerózió;
 - L. mivel az EBA (Everything but Arms – „mindent, csak fegyvert ne”) eddig nem volt képes jelentős fejlődést felmutatni az EU-ba a legkevésbé fejlett országokból irányuló exportot illetően; mivel ez azt sugallhatja, hogy a tarifális és kvótadereguláció önmagában még nem teszi versenyképesebbé a szegény országokat;
 - M. mivel az EU és az AKCS közötti fokozottabb kölcsönösségnek elő kell mozdítania az AKCS-országok versenyképességét, de fennáll a veszélye annak, hogy ez sérti a nem versenyképes iparágakat, az alig modernizált vagy diverzifikált mezőgazdasági ágazatot és a veszélyeztetett gazdaságokat;
 - N. mivel a GPM struktúrái nem mindig vannak összhangban a meglévő regionális gazdasági integrációs rendszerekkel, és így ellentétesek az AKCS-országokban a regionális integráció konszolidációjára vonatkozó kiemelt célkitűzéssel;
 - O. mivel a mezőgazdaság a legtöbb AKCS-ország számára a fejlődés motorja, és ahhoz, hogy a GPM-ek a fejlődés eszközéül szolgálhassanak, kezelniük kell az AKCS mezőgazdaságában felmerülő problémákat;
 - P. mivel egy valóban regionális piac létrehozása létfontosságú alapja a GPM-ek sikeres végrehajtásának; mivel egy valóban regionális integráció fontos alapja az AKCS-országok szociális és gazdasági fejlődésének, amint azt a Cotonoui Megállapodás kimondja;
 - Q. mivel a régió belüli kereskedelem GPM-ek által megcélzott növekedését hátráltatják a régió belüli gyenge infrastruktúrák, illetve a kereskedelem számos nem tarifális akadálya;
 - R. mivel hátráltatta a tárgyalásokat és megkérdőjelezte a GPM vonatkozású nyomon követési mechanizmusok jövőbeli hatékonyságát az a tény, hogy a regionális előkészítő munkacsoportok nem voltak képesek tervezett feladataiknak eleget tenni;
 - S. mivel az AKCS-gazdaságok elemzésére vonatkozó adatok hiánya erősen megnehezítette a teljes körű GPM-hatásvizsgálatok elvégzését;
 - T. mivel a továbbfejlesztett kereskedelmi szabályok mellé a kereskedelmi vonatkozású segítségnyújtás fokozottabb támogatásának kell társulnia;
 - U. mivel a kereskedelmi segély célja a fejlődő országok azon képességének támogatása, hogy kihasználják az új kereskedelmi lehetőségeket;
 - V. mivel megoldást kell találni a GPM-ek keretében előírt liberalizációra való előkészületek és az annak végrehajtásához kapcsolódó kiigazítási költségek kérdésére;
 - W. mivel a Cotonoui Megállapodás 37. cikkének (4) bekezdése a valamennyi ország tekintetében tervezett rendszerek hivatalos és átfogó felülvizsgálatáról rendelkezik annak biztosítása érdekében, hogy az előkészületek vagy a tárgyalások ne vegyenek igénybe több időt, és mivel ennek a felülvizsgálatnak a jelenleg folyó GPM-tárgyalások kritikus értékeléséhez kell vezetnie;
1. úgy hiszi, hogy a GPM-eket a fejlődés eszközeként kell kialakítani, és hogy ezeknek hozzá kell járulniuk a fokozottabb gazdasági növekedéshez, a regionális integrációhoz és a szegénység csökkentéséhez;
 2. megerősíti azon nézetét, hogy a GPM-ek megfelelő kialakításuk esetén lehetőséget kínálnak az AKCS–EU kereskedelmi kapcsolatok élénkítésére, előmozdítják az AKCS gazdasági diverzifikálását és a regionális integrációt, és csökkentik a szegénységet az AKCS-országokban;

2007. május 23., szerda

3. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat a fejlesztés tekintetében a politikai koherencia biztosítására; hangsúlyozza, hogy az „európai fejlesztési konszenzus” (fejlesztéspolitikai nyilatkozat), különösen annak (36) bekezdése útmutatással szolgál a GPM-tárgyalók számára; e tekintetben sürgeti a Bizottságot, hogy ragaszkodjon az asszimetria és rugalmasság elveihöz;
4. úgy véli, hogy az AKCS-országoknak és az EU-nak teljes mértékben vállalniuk kell a szükséges felelősséget az AKCS-országok fejlődéséhez és jóléthez való jogának biztosításáért; sürgeti az AKCS-országok kormányait, hogy hajtsák végre a jó kormányzásra vonatkozó szabályokat, többek között a kereskedelem-szegélyezési eszköz alapján biztosított technikai segítségnyújtásra támaszkodva;
5. emlékeztet arra, hogy a GPM-tárgyalások lezárultával egyetlen AKCS-ország sem kerülhet kedvezőtlenebb kereskedelmi helyzetbe 2007 után, mint amilyenben a mostani rendszerben van;
6. aggodalmának ad hangot a tárgyalások lassú üteme és a kézzelfogható előrelépés ebből adódó hiánya miatt, mivel számos kritikus kérdés még megvitatásra vagy megegyezésre vár;
7. sürgeti a tárgyalókat, hogy ilyen összetett és rendkívül fontos tárgyalások során ne dolgozzanak túlzott nyomás alatt és sietősen sem; sürgeti a Bizottságot, hogy mutasson nagyobb mértékű rugalmasságot az AKCS-országok aggályai tekintetében;
8. felhívja a Bizottságot, hogy ne fejtse ki szükségtelen nyomást, és – amennyiben a tárgyalások nem zárulnak le 2008. január 1-jéig – tegyen WTO szintű erőfeszítéseket annak biztosítására, hogy a végleges rendezés elkerüljék az AKCS-ból az EU-ba jelenleg irányuló export megszakadását;
9. nagyobb mértékű átláthatóságra szólít fel a tárgyalások alakulása és tartalma tekintetében; felhívja valamennyi felet annak biztosítására, hogy az AKCS-ban és az EU-ban a parlamenti képviselőkkel és minden más érintettel konzultáljanak a GPM-ekre irányuló tárgyalásokkal kapcsolatban a GPM-ek megfelelő végrehajtásának elérése érdekében;
10. felhívja a Bizottságot, hogy tegyen meg minden erőfeszítést a DDA-tárgyalások befejezésére és annak biztosítására, hogy a liberalizációs megállapodások segítsék elő a szegény országok fejlődését;
11. meggyőződése, hogy a GPM-eknek kiegészítő jellegűnek és nem alternatívának kell lenniük a DDA-megállapodás vonatkozásában, és hogy a GPM-ekre vonatkozó, fejlesztésre irányuló következtetésnek kell az első lépésnek lennie egy fejlesztésre összpontosító, többoldalú megállapodás felé;
12. elismeri, hogy a preferenciális piacra jutás önmagában nem volt elégséges eszköz arra, hogy előidézze az AKCS-országok fejlődését, valamint fenntartja, hogy e cél elérése érdekében további lépéseket kell tenni versenyképességük fokozására;
13. felszólít az AKCS tekintetében a vámmentes és kvótamentes piacra jutásra, továbbá a GMP-ekben – az EBA-hoz képest – egyszerűsített, liberalizált és rugalmasabb származási szabályokra, figyelembe véve az EU és az AKCS-országok közötti, valamint az AKCS-országok egymás közötti különbségeket az ipari fejlettség szintjében;
14. felszólít a liberalizáció ütemezésének, időzítésének és hatályának fokozatosságára és rugalmasságára az AKCS regionális integrációjának és versenyképességének fejlesztése érdekében, valamint annak biztosítására, hogy a fejlesztési célkitűzéseket – mint például különösen a nőkre irányuló, hátrányos szociális hatások elkerülését – előnyben részesítsék;
15. felszólít arra, hogy a GPM-tárgyalások teljes mértékben vegyék figyelembe az EU tengeren túli régióinak és területeinek – főként az EK-Szerződés 299. cikkének (2) bekezdésében említett legkülső régióknak – a speciális esetét;

2007. május 23., szerda

16. sürgeti az AKCS-országokat, hogy oldják meg az egymást átfedő regionális csoportok tagságát érintő problémákat;
17. felszólítja a tárgyalókat egy, a diverzifikálásra, modernizációra és az AKCS versenyképességének fokozására irányuló stratégia kialakítására – különösen a mezőgazdaságban –, ezáltal túlmutatva a piaca jutáson;
18. elismeri, hogy alapvető fontosságúak azok a működő biztosítéki mechanizmusok, amelyek lehetővé teszik az AKCS-régiók számára, hogy az EU-ból különösen a mezőgazdasági termékek vonatkozásában érkező tömeges importot elhárítsák;
19. felszólítja az EU-t, hogy mozdítsa elő a tisztességes kereskedelmet és minden más hasonló eszközt, mint a kis- és peremre szorult termelők és szegény munkavállalók körülményei javításának eszközeit;
20. emlékezteti a tárgyalókat, hogy a mezőgazdasági versenyképességi stratégiáknak az AKCS-országokban történő fejlesztése során megfelelő figyelmet kell fordítani az élelmiszer-biztonságra;
21. hangsúlyozza, hogy alapvető fontosságú annak biztosítása, hogy az AKCS-országok megőrizzék az egyes érzékeny termékek megvédésére irányuló jogot;
22. elismeri, hogy a fenntarthatósági hatásvizsgálatok nem tudtak érdemi hatást gyakorolni a tárgyalásokra, és felhívja a Bizottságot a fenntarthatósági hatásvizsgálatok és tárgyalási álláspontok közötti kapcsolat egyértelműsítésére és felülvizsgálatára annak érdekében, hogy az érintettek véleményét is figyelembe vegyék;
23. felszólít egy – egyértelmű szereppel és hatással bíró – megfelelő és átlátható mechanizmus mind regionális, mind nemzeti szintű kialakítására a GPM-ek hatásának fokozottabb AKCS-részvétel és az érdekeltekkel folytatott széles körű konzultáció melletti nyomon követése érdekében;
24. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot annak egyértelművé tételére, hogy a GPM-ek „fejlesztési dimenziójának” finanszírozása milyen mértékben áll majd rendelkezésre a 10. EFA-t (Európai Fejlesztési Alap) követően;
25. üdvözlözi az Általános Ügyek és Külcapcsolatok Tanácsának 2006. október 16-i következtetését, mely szerint „a Közösség és a tagállamok által a kereskedelmi vonatkozású támogatások 2010-re 2 milliárd EUR-ra történő növelése tekintetében tett kötelezettségvállalás jelentős részének az AKCS-országokat kell megcéloznia”, noha sajnálja, hogy e pénzüsszeg nem teljes mértékben „az EFA-forrásokat kiegészítő jellegű”, és sürgeti a Bizottságot és tagállamokat e kötelezettségvállalások pontos feltételeinek meghatározására, annak biztosítására, hogy ez a támogatás nem függ a GPM-tárgyalások kimenetelétől, valamint arra, hogy dolgozzanak azon, hogy – ahogyan az AKCS-államok igénye nő – jelentősen növekedjen a rendelkezésre álló kereskedelmi segélyek összege;
26. támogatja a Tanács felhívását a Bizottsághoz és a tagállamokhoz, hogy azok támogassák „sürgős prioritásként a GPM vonatkozású reform-kötelezettségvállalások végrehajtását”, és a GPM-tárgyalások vége előtt megteendő konkrét, részletes, számszerű és sajátosan GPM-vonatkozású kötelezettségvállalásokra szólít fel, mind a kereskedelmi vonatkozású támogatása, mind pedig a GPM-ekkel kapcsolatos költségek kiigazítása irányában;
27. felszólít arra, hogy a GPM-támogatást hangolják és kapcsolják össze a többoldalú kereskedelmi segély kibővített integrált keretével;
28. ragaszkodik ahhoz, hogy – a segélyezés hatékonyságáról szóló párizsi elvekkel összhangban – a segélyeket többek között az igények mentén kell kialakítani, és ennél fogva felszólítja az AKCS-t, hogy – adott esetben megfelelő EU-támogatás mellett – tegyen részletes, megalapozott javaslatokat arra vonatkozóan, hogy milyen módon és célból szükséges további GPM-vonatkozású finanszírozás, tekintettel különösen a következőkre: szabályozási keretek, védintézkedések, a kereskedelem megkönnyítése, a nemzetközi egészségügyi és növény-egészségügyi és szellemi tulajdonjogi normák teljesítése, valamint a GPM nyomon követési mechanizmusának összetétele;
29. kéri a Bizottságot, hogy az AKCS-országok számára – ilyen irányú kérés esetén – nyújtson további technikai segítséget a kereskedelmi tárgyalások során;

2007. május 23., szerda

30. felhívja a Bizottságot, hogy az adóreform-programok mellett döntő AKCS-országok számára – ilyen irányú kérés esetén – nyújtson segítséget;
31. megállapítja, hogy számos AKCS-országban elégtelen az állami bevételek beszédésének mértéke, az adóreformokra és az adókikerülésre irányuló intézkedések további támogatására szólít fel, a kieső tarifális bevételek hatásának minimalizálására irányuló stratégia részeként; aggasztja az egyre csökkenő vámbevételeknek az AKCS-országok költségvetésére gyakorolt hatása, ami a közkiadások csökkentését eredményezheti olyan ágazatokban, mint az oktatás és az egészségügy; felszólítja az EU-t, hogy segítse létrehozni az ilyen jellegű következmények elhárításához szükséges kompenzációs mechanizmusokat;
32. emlékeztet arra, hogy az AKCS-országok gyakran erősen függenek az alapvető árucikkektől, és felszólítja az EU-t hatékonyabb eszközök kialakítására az AKCS-országokban a termelés kiigazítása és diverzifikálása, továbbá a feldolgozó iparágak és a KKV-k fejlődésének támogatása céljából;
33. megérti, hogy az AKCS vonatodik a többoldalú tárgyalások napirendjéről levett, úgynevezett szingapúri kérdéseket illetően kétoldalú tárgyalásokat folytatni, és elismeri, hogy az AKCS regionális csoportjainak feladata a kérdésekről való megállapodások fejlesztési előnyeinek megítélése; emlékeztet arra, hogy 77 szegény ország ellenezte a szingapúri kérdésekről folytatandó tárgyalások felvételét a Dohai Fejlesztési Menetrendbe (DDA);
34. úgy véli, hogy megfelelő keretben a – hiteles szabályozási környezettel bíró – beruházási, versenyügyi és kormányzati beszerzési megállapodások hozzájárulhatnak a helyes kormányzás és az átláthatóság közös céljaihoz, olyan környezetet teremtve, amelynek fokozottabb partnerségeket kell lehetővé tennie a köz- és a magánszféra között, különösen a kulcsfontosságú infrastruktúrafejlesztésben;
35. csalódottságának ad hangot amiatt, hogy mostanáig nem használták ki kellő mértékben a felülvizsgálat által kínált lehetőséget a parlamenti képviselők és más érintettek bevonására; úgy véli, hogy a kulcsfontosságú érintettek és a civil társadalom képviselőinek részvétele létfontosságú gyakorlati és pragmatikus dimenzióval egészítené ki e folyamatot;
36. elismeri a külföldi vállalkozások és befektetők szociális és környezeti felelősségét azon közösségek és társadalmak irányában, amelyekben befektetnek; úgy véli, hogy a fokozódó liberalizáció szociális és gazdasági előnyeinek maximalizálása érdekében ösztönözni és könnyíteni kell az emberek közötti vállalkozási és befektetési kapcsolatokat;
37. sürgeti a Bizottságot és az AKCS-országokat, hogy a GPM felülvizsgálatát használják a tárgyalások lezárása előtt álló akadályok nyílt megvitatásának és az ezek leküzdésére irányuló részletes javaslatok felvételének lehetőségeként;
38. emlékeztet arra, hogy az AKCS számos fórumon kért alternatívákat a GPM-ek tekintetében, de megállapítja, hogy a Cotonoui Megállapodás 37. cikkének (6) bekezdése szerinti, hivatalos AKCS-felkérésekre nem került sor;
39. a Cotonoui Megállapodás 37. cikkének (6) bekezdésével összhangban kéri a Bizottságot, hogy amennyiben a nem a legkevésbé fejlett országok közé tartozó AKCS-országoknak nem áll módjukban GPM megkötése, vizsgálja meg a különböző lehetséges módokat, hogy ezen országok számára olyan alternatív kereskedelmi keretet kínáljon, amely keret megfelel ezek jelenlegi helyzetének és összhangban áll a WTO szabályaival;
40. kéri a Bizottságot a piacra jutáson túlmutató, fejlesztésorientált alternatívákat kínáló javaslatok megtételére, hasonlóan az EBA-hoz és a fenntartható fejlődést és helyes kormányzást szolgáló különleges ösztönző rendelkezéshez (GSP+);
41. felszólítja a Bizottságot, hogy a GPM-mel kapcsolatos kereskedelmi tárgyalások során mozdítsa elő a szociális normákat és a tisztességes munkát;

2007. május 23., szerda

42. felhívja a Bizottságot, hogy tisztázza a GPM-ek alá nem írása mellett döntő országok számára a kereskedelmi segély és a GPM vonatkozású támogatás tekintetében jelentkező következményeket;
43. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot az EFA követelményei bürokratikus terhének egyszerűsítésére és csökkentésére, továbbá az AKCS-ban az EFA eljárását illetően folytatott képzés javítására, a meglévő források kihasználásának maximalizálása érdekében;
44. emlékeztet arra, hogy a szolgáltatások kereskedelmére irányuló kétoldalú tárgyalásoknak tartózkodniuk kell az AKCS-országok arra történő ösztökélésétől, hogy felkínálják az alapvető közszolgáltatások liberalizálását, ezenkívül tiszteletben kell tartaniuk az országok jogát a közszolgáltatások szabad szabályozását illetően, és felkéri mindkét felet annak elismerésére, hogy bármely liberalizációs folyamat alapvető fontosságú része a szilárd szabályozási keret;
45. felszólítja az EU-t, hogy ne írjon elő a GPM-ekben a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket, mivel ezek létfontosságú gyógyszerekhez való hozzáférésben további akadályt jelentenek, továbbá arra, hogy használja a GPM-rendszert arra, hogy segítsen az AKCS-országoknak a Dohai Nyilatkozatban előírt rugalmassági formák végrehajtásában; rámutat arra, hogy a TRIPS-egyezményről és a közegészségügyről szóló, 2001. évi Dohai Nyilatkozat értelmében az EU vállalta, hogy a közegészségügyet kereskedelmi érdekei elé helyezi;
46. hangsúlyozza, hogy a GPM-ek regionális aspektusa alapvető fontosságú annak érdekében, hogy ne csak az észak-déli, hanem a dél-déli kereskedelem is fellendüljön; úgy véli, hogy erre a kérdésre az európai fél nem fordított kellő figyelmet, valamint hogy a megfelelő régió belüli integráció elérése talán még fontosabb is lehet, mint egy, a régióközi integrációra irányuló program elindítása;
47. felszólít a GPM-ek tekintetében olyan vitarendezési rendszer kialakítására, mely megfelelően egyszerű és költséghatékony ahhoz, hogy kellő időben alkalmazható legyen, ha a felek kötelezettségeiknek nem tesznek eleget;
48. felszólít a GATS IV. részét illető AKCS-aggályok kezelésére irányuló, megfelelő javaslatok megtételére;
49. azt ajánlja, hogy a Bizottság biztosítsa, hogy a tisztességes munkára vonatkozó nemzetközi program és a legfontosabb munkaügyi normák végrehajtása a kereskedelmi tárgyalások és a stratégiai partnerségek állandó elemévé váljon; felszólítja a Bizottságot, hogy biztosítsa a Cotonoui Megállapodás 50. cikkének végrehajtását, amely egy, a kereskedelmi és munkaügyi normákra vonatkozó különös rendelkezést tartalmaz, és amely megerősíti a feleknek a legfontosabb munkaügyi normák vonatkozásában tett kötelezettségvállalásait;
50. elismeri, hogy az Európai Unió magas növény-egészségügyi és más egészségügyi és környezeti normái akadályt jelenthetnek az AKCS-export előtt, különösen a mezőgazdasági áruk tekintetében, és felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy segítsék az AKCS-országokat az e normák időbeni elérésére irányuló megfelelő programok kidolgozásában;
51. felhívja a Bizottságot a kezdeményezés átvételére és a nemzetközi támogatás mozgósítására a GATT-megállapodás XXIV. cikkének felülvizsgálata vagy egyértelművé tétele érdekében, a különböző fejlettségi szintű partnerek között létrejött szabadkereskedelmi megállapodásokra tekintettel;
52. felhívja a Bizottságot, hogy a tárgyalások során és lezárásukat követően módszeresen elemezze a GPM-ek társadalmi hatását az AKCS-országokban a legveszélyeztetettebb csoportokra – így például a fiatalokra és a nőkre;
53. elismeri a parlamenti ellenőrzés fontosságát a jó kormányzásban, az elszámoltathatóságban és az átláthatóságban játszott szerepet illetően;

2007. május 23., szerda

54. felszólít egy, az EU–AKCS Közös Parlamenti Közgyűlésével együttműködő Közös Parlamenti Kereskedelmi és Fejlesztési Bizottság létrehozására minden gazdasági partnerségi megállapodáson belül a GPM végrehajtása kereskedelmi és fejlesztési hatásának nyilvános nyomon követése és felülvizsgálata, a GPM-ek elszámoltathatóságának biztosítására vonatkozó mechanizmusok kidolgozása, valamint a regionális és a teljes AKCS szempontjából jelentkező, GPM-mel kapcsolatos aggodalmak kezelése céljából;

55. sürgeti a Bizottságot hogy rendszeresen konzultáljon az AKCS-országok nemzeti parlamentjeivel, hogy megkönnyítse számukra a folyamat ellenőrzését, továbbá azt ajánlja, hogy a közös parlamenti közgyűlés megfelelő bizottsága és az európai és AKCS-országbeli parlamenti képviselők a plenáris üléseken folytsanak rendszeres nyomon követést;

56. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az EU tagállamok és az AKCS-országok kormányainak, az AKCS–EU Tanácsnak és az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek.

P6_TA(2007)0205

Közös kül- és biztonságpolitika – 2005

Az Európai Parlament 2007. május 23-i állásfoglalása a Tanácsnak a KKBP fő szempontjairól és alapvető választásairól – beleértve az Európai Unió általános költségvetésének pénzügyi kihatásait – szóló, az Európai Parlamenthez intézett éves jelentéséről – 2005 (2006/2217(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Tanács éves jelentésére (10314/1/2006),
- tekintettel az EK-Szerződés 21. cikkére,
- tekintettel a 2004. október 29-én Rómában aláírt, az Európai Alkotmányt létrehozó Szerződésre (alkotmányszerződés),
- tekintettel az Európai Tanács által 2003. december 12-én elfogadott európai biztonsági stratégiára,
- tekintettel az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság közötti, a költségvetési fegyelemről és a költségvetési eljárás javításáról szóló, 1999. május 6-i intézményközi megállapodásra⁽¹⁾, és különösen annak (40) bekezdésére,
- tekintettel a költségvetési fegyelemről és a pénzgazdálkodás hatékonyságáról és eredményességéről szóló intézményközi megállapodás megkötésére vonatkozó 2006. május 17-i határozatára⁽²⁾,
- tekintettel a 2005. június 16–17-i brüsszeli Európai Tanács elnökségi következtetéseire, és különösen az Európai Alkotmány létrehozásáról szóló szerződés megerősítéséről szóló nyilatkozatára, valamint a 2006. június 15–16-i és december 14–15-i Európai Tanács elnökségi következtetéseire,
- tekintettel a 2005. december 15–16-i brüsszeli Európai Tanács 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó pénzügyi tervről szóló elnökségi következtetéseire,
- tekintettel az európai alkotmány létrehozásáról szóló szerződésre vonatkozó, 2005. január 12-i állásfoglalására⁽³⁾,

⁽¹⁾ HL C 172., 1999.6.18., 1. o.

⁽²⁾ HL C 297. E, 2006.12.7., 182. o.

⁽³⁾ HL C 247. E, 2005.10.6., 88. o.